

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1968-1969

27 MARS 1969

PROPOSITION DE LOI

complétant et modifiant la loi du 29 octobre 1846, relative à l'organisation de la Cour des Comptes, modifiée par les lois des 4 juin 1921, 20 juillet 1921, 13 juillet 1930 et 23 mars 1951.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

1") L'article 383 du nouveau Code judiciaire fixe uniformément à soixante-dix ans l'âge de la mise à la retraite des magistrats. Pour justifier sa proposition d'abaisser et d'uniformiser l'âge de mise à la retraite des intéressés, M. le Commissaire Royal à la Réforme judiciaire écrivait notamment dans son rapport: «De nos jours, le rythme particulièrement intense de la vie et l'accroissement considérable des travaux judiciaires exigent des magistrats une activité qui ne peut certes pas être comparée à ce qu'elle était autrefois. Des lois nouvelles sont promulguées tous les jours. Le juge doit dès lors suivre et étudier l'évolution législative et juridique de très près et rester en même temps au courant des mouvements de la pensée et de la science» (page 113).

Il ne fait pas de doute que ces considérations sont valables pour les membres de la Cour des Comptes, étant donné la grande diversité et la complexité des matières qui sont quotidiennement soumises à leur examen, résultant non seulement de l'intervention de dispositions législatives ou réglementaires de plus en plus nombreuses, mais également du rythme sans cesse croissant des dépenses de l'Etat, ainsi que des organismes d'intérêt public soumis au contrôle de ce Collège.

D'autre part, le projet de loi portant modification des lois relatives au Conseil d'Etat, adopté en séance du Sénat du 11 mars 1965, et qui a fait l'objet, le 6 avril suivant d'un rapport de la Commission de l'Intérieur de la Chambre des Représentants, ramène également de soixante-douze à soixante-dix ans l'âge de la mise à la retraite des membres de cette haute juridiction. (Session 1961-1965. Chambre des Représentants, Document n° 1004/5 du 6 avril 1965. Rapport fait au nom de la Commission de l'Intérieur par M. Meyers.)

**Kamer
van Volk.vertegenwoordigers**

ZITTING 1968-1969

27 MAART 1969

WETSVOORSTEL

tot aanvulling en wijziging van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, gewijzigd bij de wetten van 4 juni 1921, 20 juli 1921, 13 juli 1930 en 23 maart 1951.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1º) Artikel 383 van het nieuw Gerechtelijk Wetboek stelt de leeftijd voor de inruststelling van de magistraten een-vormig vast op zeventig jaar. Ter verantwoording van zijn voorstel tot verlaging en gelijkschakeling van de leeftijd voor de inruststelling van de betrokkenen schreef de Koninklijke commissaris voor de gerechtelijke hervorming onder meer in zijn verslag: «Op onze dagen vergen het intense levensritme en de aanzienlijke vermeerdering van de gerechtelijke arbeid van de magistraten een activiteit die zeker niet kan vergeleken worden met die van vroeger. Nieuwe wetten worden dagelijks uitgevaardigd. De rechter moet dus de evolutie in wetgeving en rechtspraak van dichtbij volgen en tevens op de hoogte blijven van de bewegingen in de wereld, van het denken en van de wetenschap» (bladzijde 113).

Zonder twijfel gelden die beschouwingen ook voor de leden van het Rekenhof, gelet op de grote verscheidenheid en de complexiteit van de materies die dagelijks aan hun onderzoek worden onderworpen, als gevolg niet alleen van het uitvaardigen van steeds talrijker wets- en reglements-bepalingen, doch eveneens van het ononderbroken stijgend ritme van de uitgaven van de Staat en van de aan de controle van bedoeld lichaam onderworpen instellingen van openbaar nut.

Anderzijds heeft het ontwerp van wet tot wijziging van de wetten betreffende de Raad van State, dat door de Senaat is aangenomen ter zitting van 11 maart 1965 en waarover op 6 april daaropvolgend een verslag is ingediend door de Commissie voor de binnenlandse zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de leeftijd voor de inruststelling van de leden van dit hoger rechtscollege eveneens van tweeëenzeventig tot zeventig jaar verlaagd (Zitting 1964-1965. Kamer van Volksvertegenwoordigers, Stuk n° 1004/5 van 6 april 1965. Verslag namens de Commissie voor de binnenlandse zaken uitgebracht door de heer Meyers).

Enfin, il ressort des développements de la proposition de loi élaborée le 2 décembre 1950 et devenue la loi du 23 mars 1951 relative à la pension des membres de la Cour des Comptes, que le régime de pension de ces derniers a été établi, en s'inspirant, dans une large mesure, des règles générales qui gouvernent le régime de pension des magistrats, la Cour des Comptes étant d'ailleurs élevée au rang de juridiction avec compétence à tout le pays.

Dans ces conditions, le Bureau de la Chambre a estimé qu'il était logique et équitable de fixer également à soixante-dix ans l'âge normal de la mise à la retraite des membres de la Cour des Comptes.

2°) La réforme instaurée pour les magistrats de l'ordre judiciaire ne s'effectuera cependant que progressivement: en effet, l'article 10 des dispositions transitoires du nouveau Code prévoit des mesures spéciales d'adaptation pour les magistrats en fonction à la date d'entrée en vigueur du nouveau régime. Des mesures semblables doivent également être prévues pour les membres de la Cour des Comptes.

3°) L'article 1bis inséré dans la loi du 29 octobre 1846 par la loi du 23 mars 1951 prévoit que le membre de la Cour des Comptes qui a atteint l'âge de soixante-dix ans et dont le mandat ne serait pas renouvelé peut solliciter de la Chambre des Représentants le bénéfice du tantième plus favorable fixé par cette dernière loi. Comme il est proposé d'abaisser de deux ans l'âge normal de la mise à la retraite, il s'indique d'abaisser, dans la même mesure, l'âge de soixante-dix ans prévu dans la disposition précitée.

4<) Les articles 391 et 392 du nouveau Code consacrent, en faveur des magistrats, le principe de la liaison permanente des pensions avec les modifications apportées aux barèmes des traitements. Dans le but de respecter le principe de l'assimilation rappelé ci-dessus, il convient d'assurer aux membres de la Cour des Comptes le bénéfice de cette mesure.

Au nom du Bureau, nous avons l'honneur de soumettre la présente proposition de loi à votre approbation.

Ten slotte blijkt uit de toelichting bij het wetsvoorstel dat is opgesteld op 22 december 1950 en dat de wet van 23 maart 1951 betreffende het pensioen van de leden van het Rekenhof is geworden, dat de pensioenregeling van bedoelde leden in ruime mate is ingegeven door de algemene regelen die voor de pensioenregeling van de magistraten gelden, aangezien het Rekenhof de rang bekleedt van een rechtsmacht met een bevoegdheid die zich over het ganse land uitstrekkt.

Daarom heeft het Bureau van de Kamer geoordeeld dat het logisch en billijk is de normale leeftijd voor de Inruststellung van de leden van het Rekenhof eveneens vast te stellen op zeventig jaar.

2°) De hervorming die voor de magistraten van de rechtelijke orde werd ingesteld, zal niettemin slechts geleidelijk ingevoerd worden: immers, artikel 10 van de overgangsmaatregelen van het nieuwe Gerechtelijk Wetboek bedingt speciale aanpassingsmaatregelen voor de magistraten die in dienst zijn op de datum van de inwerkingtreding van het nieuwe stelsel. Voor de leden van het Rekenhof dienen eveneens gelijkaardige maatregelen te worden vastgesteld.

3°) Artikel 1bis dat in de wet van 29 oktober 1846 is ingevoegd bij de wet van 23 maart 1951, bepaalt dat het lid van het Rekenhof dat de leeftijd van zeventig jaar bereikt en waarvan het mandaat niet hernieuwd werd, de Kamer van Volksvertegenwoordigers om het genot van het voordeleiger tantième, vastgesteld bij die laatste wet, mag verzoeken. Aangezien wordt voorgesteld de normale leeftijd voor de inruststellung met twee jaar te verlengen, past het de in voorbeeld bepaling vastgestelde leeftijd van zeventig jaar in dezelfde mate te verminderen.

4°) De artikelen 391 en 392 van het nieuwe gerechtelijk wetboek bekrachtigen ten gunste van de magistraten het principe van de permanente koppeling van de pensioenen aan de wijzigingen die in de weddeschalen worden aangebracht. Ten einde voornemd principe van de gelijkstelling te eerbiedigen, past het de leden van het Rekenhof het genot van die maatregel toe te kermen.

Namens het Bureau hebben wij de eer u onderhavig wetsvoorstel ter goedkeuring voor te leggen.

R. HICGUET,
F. GELDERS,
L. D'HAESSELEER,,
F. TANGHE,
R. DEVOS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Aux troisièmes alinéas des articles premier et 1bis de la loi du 29 octobre 1846 relative à l'organisation de la Cour des Comptes, modifiée par les lois des 4 juin 1921, 20 juillet 1921, 13 juillet 1930 et 23 mars 1951, les mots «soixante-douze ans» sont remplacés par les mots «soixante-dix ans».

Art.2.

A la dernière phrase du 1er alinéa de l'article 1bis de la même loi, les mots «soixante-dix ans» sont remplacés par les mots «soixante-huit ans».

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

In het 3de lid van de artikelen 1 en 1bis van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, gewijzigd bij de wetten van 4 juni 1921, 20 juli 1921, 13 juli 1930 en 23 maart 1951, worden de woorden «tweeenzeventig jaar» vervangen door de woorden: «zeventig jaar»,

Art. 2.

In de laatste volzin van het 1de lid van artikel 1bis van dezelfde wet worden de woorden «zeventig jaar» vervangen door de woorden «achtenzestig jaar».

Art. 3.

Les membres de la Cour des Comptes en fonction à la date d'entrée en vigueur de l'article 1er de la présente loi ne sont mis à la retraite qu'à l'âge de soixante-douze ans, sauf s'ils demandent leur mise à la retraite antérieurement, après avoir atteint l'âge de soixante-dix ans au moins.

Toutefois, à la fin de la deuxième et de la quatrième années écoulées depuis l'entrée en vigueur du susdit article 1er, cette limite d'âge de soixante-douze ans est abaissée d'un an.

Pour l'application des deux alinéas précédents, le calcul de la pension a lieu comme si le membre de la Cour était resté en fonction sans que soit intervenue cette modification de la limite d'âge.

Art. 4.

La disposition suivante est insérée après le 4e alinéa de l'article 1bis précité:

«Lorsque des modifications sont apportées au barème des traitements, le montant de la pension est augmenté ou réduit en tenant compte du nouveau traitement attribué au membre de la Cour en fonction de même rang et de même ancienneté, le membre de la Cour mis à la retraite étant censé avoir touché ce traitement pendant les cinq dernières années ».

Art. 5.

Les dispositions ci-dessus entreront en vigueur en même temps que celles des articles 383, 391 et 392 du Code judiciaire contenues dans la loi du 10 octobre 1967.

26 mars 1969.

Art. 3.

De leden van het Rekenhof die in dienst zijn op de datum van inwerkingtreding van artikel 1er onderhavige wet, worden pas in ruste gesteld op de leeftijd van tweeëenzeventig jaar, tenzij zij orn vroegere inrustestelling verzoeken en ten minste zeventig jaar oud zijn.

Deze grensleeftijd van tweeëenzeventig jaar wordt evenwel met een jaar verlaagd aan het einde van het tweede en van het vierde jaar na de inwerkingtreding van voormeld artikel 1.

Voor de toepassing van de twee voorgaande leden wordt het pensioen berekend alsof het lid van het Hof in dienst was gebleven zonder die wijziging van de grensleeftijd.

Art. 4.

De volgende bepaling wordt ingevoegd na het 4^e lid van voormeld artikel 1bis:

«Bij wijziging van de weddeschalen wordt het bedrag van het pensioen verhoogd of verlaagd met inachtneming van de nieuwe wedde die aan een lid van het Hof in dienst met dezelfde rang en ancienniteit is toegekend, met dien verstande dat het in ruste gestelde lid van het Hof geacht wordt die wedde te hebben genoten over de laatste vijf [aar, »

Art. 5.

De bovenstaande bepalingen treden in werking op hetzelfde ogenblik als de artikelen 383, 391 en 392 van het Gerechtelijk Wetboek, die vervat zijn in de wet van 10 oktober 1967.

26 maart 1969.

R. HICQUET.
F. GELDERS,
L. D'HAESELEER, ,
F. TANGHE.
R. DEVOS.